

AKOS

AGENCIJA ZA KOMUNIKACIJSKA
OMREŽJA IN STORITVE
REPUBLIKE SLOVENIJE

Številka: 38261-7/2018/71

Datum: 14. 11. 2019

Agencija za komunikacijska omrežja in storitve Republike Slovenije na podlagi 220a. člena Zakona o elektronskih komunikacijah (Uradni list RS, št. 109/2012, 110/2013, 40/2014-ZIN-B, 54/2014 - odl.US, 81/2015, 40/2017, 30/2019 - odl.US) in 219. člena Zakona o splošnem upravnem postopku (Uradni list RS, št. 24/2006-UPB2, 105/2006-ZUS-1, 126/2007, 65/2008, 8/2010, 82/2013) v postopku reševanja medoperaterskega spora na predlog družbe A1 Slovenija, d.d., Šmartinska 134b, 1000 Ljubljana, ki jo zastopata, ki jo zastopata predsednik uprave Dejan Turk in prokurist Milan Zaletel, njiju pa po pooblastilu Marko Drinovec, odvetnik v Kranju, zoper T-2, d.o.o., Verovškova ulica 64a, 1000 Ljubljana, ki jo zastopata poslovodja Jure Valjavec in prokurist Jurij Krč, njiju pa po pooblastilu Odvetniška pisarna Čeledin iz Ljubljane, v zvezi z dostopom do obstoječe fizične infrastrukture in do stavbne fizične infrastrukture, izdaja naslednjo

DELNO ODLOČBO

1. Zahtevek družbe A1 Slovenija d.d., Šmartinska 134b, 1000 Ljubljana, da je T-2, d.o.o., Verovškova ulica 64a, 1000 Ljubljana, dolžan družbi A1 Slovenija d.d. dopustiti dostop do njegove obstoječe fizične infrastrukture z naslednjimi identifikatorji iz Zbirnega katastra gospodarske javne infrastrukture:
 - i. do kableske kanalizacije (cevi) z ID številkami: 1015001, 1014997, 1018026, 1015322, 1017139, 1017141, 1015306, 1015000, 1018023, 1014954, 1017733, 1018024, 1014958, 23052659, 1018309, 1014956, 23052661, 23052658, 1014951, 1018338, 1015600, 1018335, 1018019, 1018021, 1015012, 1015327, 1014952, 1018346, 1017735, 1018035, 1018343, 1018306, 1018341, 1018032, 1015008, 1018339, 1018031, 1018336, 1018033, 1018016, 1018029, 1017442, 1018018, 1014950, 1018028, 1015324, 1018308, 1018307, 1018014, 1018017, 23052660, 1015634, 1015005, 1014998, 1018013, in do jaškov z ID številkami: 1019303, 1019200, 1020032, 1019302, 1019507, 1019199, 1020034, 1019506, 1019310, 1020033, 1019311, 1019204, 1020031, 1019197, 1019314, 1019312, 1019198, 1019313, 23064149, 1019505, 23064150, 1019504, 1019487, 1019307, 1019306, 1019203, 1019308, 1019206, 1019299, 1019305, 1019201, 1019309, 1020030, 1019295,
 - ii. do kableske kanalizacije (cevi) z ID številkami: 1018019, 1018021, 1017168, 1014951, 1017166, 1015600, 1017448, 1014041, 1017163, 1018035, 1014036, 1018306, 1017442, 1017170, 1014372, 1014039, 1014034, 1017161, 1018016, 1018018, 1014950, 1018014,

1017174, 1018017, 1017160, 1015324, 1017453, 1017735, 1017153, 1017154, 1018309, 1015327, 1017156, 1013069, 1017172, 1014952, 1014954, 1014958, 1014956, 1018032, 1018031, 1018033, 1014049, 1018029, 1015322, 1018308, 1013121, 1018028, 1018307, 1015634, 1014033, 1015306, 1013124, 1017139, 1017141, 1013120, 1014045, 1017733, 1013122, 1015012, 1013282, 1013126, 1018026, 1018013, 1013118, 1014037, 1017451, 1013072, 1015302, 1018023, 1018024, 1017449, 1014043, in do jaškov z ID številkami: 1019493, 1020032, 1020522, 1019307, 1019203, 1019306, 1019490, 1019385, 1019314, 1019491, 1019201, 1020518, 1019488, 1019492, 1019305, 1019489, 1019200, 1019277, 1019303, 1020515, 1020034, 1020033, 1019308, 1020031, 1019309, 1019042, 1019487, 1020511, 1019310, 1019313, 1020512, 1019311, 1019206, 1020514, 1019299, 1019312, 1019295, 1020513, 1020521, 1019302, 1020030, 1020520, 1019494, 1019204,

SE ZAVRNE.

2. Podredni zahtevek družbe A1 Slovenija d.d., Šmartinska 134b, 1000 Ljubljana, da je T-2, d.o.o., Verovškova ulica 64a, 1000 Ljubljana, dolžan dopustiti dostop do neuporabljenih optičnih vlaken, ki se nahajajo v 1. točki izreka te odločbe navedenih elementih fizične infrastrukture družbe T-2 d.o.o.,

SE ZAVRNE.

3. O stroških bo izdan poseben sklep.

Obrazložitev:

Agencija za komunikacijska omrežja in storitve Republike Slovenije (v nadaljevanju: agencija) je 7. 12. 2018 prejela dopolnitev predloga za rešitev spora z dne 16. 11. 2018 s strani družbe A1 Slovenija d.d., Šmartinska 134b, 1000 Ljubljana (v nadaljevanju: A1 Slovenija), zoper družbo T-2, d.o.o., Verovškova ulica 64a, 1000 Ljubljana (v nadaljevanju: T-2), v zvezi z dostopom do obstoječe fizične infrastrukture in do stavbne fizične infrastrukture z opredelitvijo zahtevka. Za obdobje od novembra 2018 za čas delovanja javnega komunikacijskega omrežja je zahteval dostop do **pasivne infrastrukture optičnega omrežja na fiksni lokaciji (kabelskih cevi)** v lasti, uporabi ali upravljanju družbe T-2, in sicer od funkcijske lokacije Ljubljana (Koseze), Vodnikova cesta 235, 1000 Ljubljana, do stavb na naslovih Ulica bratov Učakar 4, 6, 8, 10, 12, 14, 16, 18, 20, 22, 24, 26, 30, 32, 36, 38, 40, 42, 44, 46, 48, 50, 52, 54, 56, 58, 60, 62, 64, 66, 68, 70, 72, 74, 76, 78, 80, 82, 84, 86, 88, 90, 92, 94, 96, 98, 100, 102, 104, 106, 108, 110, 112, 114, 116, 118, 120, 122, 124, 126, 130, 132, 134, 136, 138. V nadaljevanju svojega zahtevka pa je A1 Slovenija zahteval tudi dostop **do stavbne fizične infrastrukture T-2** na navedenih naslovih Ulice bratov Učakar in sicer od razdelilne točke do posameznih delov stavb. V svojem predlogu A1 Slovenija navaja, da v roku 2 mesecev od svoje prošnje, naslovljene na T-2, ni prejel podatkov, ki so potrebni za dostop v skladu s 93. členom ZEKom-1 (Uradni list RS, št. 109/2012, 110/2013, 40/2014 - ZIN-B, 54/2014 - odl. US, 81/2015, 40/2017 in 30/2019 - odl. US; v nadaljevanju:

ZEKom-1) oziroma je po poteku vseh rokov prejel pavšalen zavrnilni odgovor, zato je zahteval, da agencija v skladu z 220.a členom ZEKom-1 po ugotovljenem dejanskem stanju odloči, da mora T-2 omogočiti dostop do navedene fizične infrastrukture.

Agencija je skladno z 220.a členom ZEKom-1 uvedla postopek reševanja spora ter dne 7. 12. 2018 T-2 pozvala na izjasnitev in predložitev dokazil.

T-2 je 21. 12. 2018 agenciji posredoval svoj odgovor (ki se v spisu nahaja pod št. 38261-7/2018/10), v katerem je pojasnil, da do uporabnikov na Ulici bratov Učakar nima speljanih povezav od lokacije na naslovu Vodnikova 235, Ljubljana. T-2 je tudi navedel, da je vloga A1 Slovenija neutemeljena, pavšalna in tudi nerazumljiva, saj ni jasno, kaj sploh zahteva.

V nadaljnjem postopku je po opravljeni ustni obravnavi in po pozivu agencije A1 Slovenija v svojem Odgovoru na poziv z dne 6. 3. 2019 (ki se v spisu nahaja pod št. št. 38261-7/2018/26) podrobneje specificiral svoj zahtevek.

Glede souporabe oziroma dostopa do **kabelske kanalizacije** za optično omrežje je A1 Slovenija navedel, da želi dostopati primarno do fizične infrastrukture T-2, ki se nahaja na trasi (A1 Slovenija jo poimenuje kot »trasa 1«) z naslednjimi identifikatorji iz Zbirnega katastra gospodarske javne infrastrukture – za kabelsko kanalizacijo (cevi) z ID številkami: 1015001, 1014997, 1018026, 1015322, 1017139, 1017141, 1015306, 1015000, 1018023, 1014954, 1017733, 1018024, 1014958, 23052659, 1018309, 1014956, 23052661, 23052658, 1014951, 1018338, 1015600, 1018335, 1018019, 1018021, 1015012, 1015327, 1014952, 1018346, 1017735, 1018035, 1018343, 1018306, 1018341, 1018032, 1015008, 1018339, 1018031, 1018336, 1018033, 1018016, 1018029, 1017442, 1018018, 1014950, 1018028, 1015324, 1018308, 1018307, 1018014, 1018017, 23052660, 1015634, 1015005, 1014998 in 1018013, in za jaške z ID številkami: 1019303, 1019200, 1020032, 1019302, 1019507, 1019199, 1020034, 1019506, 1019310, 1020033, 1019311, 1019204, 1020031, 1019197, 1019314, 1019312, 1019198, 1019313, 23064149, 1019505, 23064150, 1019504, 1019487, 1019307, 1019306, 1019203, 1019308, 1019206, 1019299, 1019305, 1019201, 1019309, 1020030, 1019295. Podredno je zahteval dostop na trasi (A1 Slovenija jo poimenuje kot »trasa 2«) z naslednjimi identifikatorji iz Zbirnega katastra gospodarske javne infrastrukture – za kabelsko kanalizacijo (cevi) z ID številkami: 1018019, 1018021, 1017168, 1014951, 1017166, 1015600, 1017448, 1014041, 1017163, 1018035, 1014036, 1018306, 1017442, 1017170, 1014372, 1014039, 1014034, 1017161, 1018016, 1018018, 1014950, 1018014, 1017174, 1018017, 1017160, 1015324, 1017453, 1017735, 1017153, 1017154, 1018309, 1015327, 1017156, 1013069, 1017172, 1014952, 1014954, 1014958, 1014956, 1018032, 1018031, 1018033, 1014049, 1018029, 1015322, 1018308, 1013121, 1018028, 1018307, 1015634, 1014033, 1015306, 1013124, 1017139, 1017141, 1013120, 1014045, 1017733, 1013122, 1015012, 1013282, 1013126, 1018026, 1018013, 1013118, 1014037, 1017451, 1013072, 1015302, 1018023, 1018024, 1017449, 1014043, in za jaške z ID številkami: 1019493, 1020032, 1020522, 1019307, 1019203, 1019306, 1019490, 1019385, 1019314, 1019491, 1019201, 1020518, 1019488, 1019492, 1019305, 1019489, 1019200, 1019277, 1019303, 1020515, 1020034, 1020033, 1019308, 1020031, 1019309, 1019042, 1019487, 1020511, 1019310, 1019313, 1020512, 1019311, 1019206, 1020514, 1019299, 1019312, 1019295, 1020513, 1020521, 1019302, 1020030, 1020520, 1019494, 1019204. Na

navedenih trasah je zahteval dostop v obliki uvlečenja ali vpiha optičnega kabla premera ϕ 20 mm, podrejeno (torej v kolikor uvlečenje ali vpih kabla s tovrstnim premerom ne bi bil mogoč) pa s premerom ϕ 10 mm, oziroma podredno s premerom ϕ 8 mm oziroma ϕ 6,5 mm. A1 Slovenija je podredno zahteval tudi dostop do neuporabljenih optičnih vlaken, ki se nahajajo v navedenih elementih fizične infrastrukture T-2. Poudaril je, da uveljavlja dostop do vsakega izmed navedenih elementov fizične infrastrukture posebej, tudi če dostop do katerega koli elementa fizične infrastrukture, ki je predmet zahtevka, iz utemeljenega razloga ne bi bil možen.

Del zahtevka, ki se nanaša na dostop do **stavbne fizične infrastrukture** je A1 Slovenija podrobneje specificiral, in sicer je navedel, da zahteva: i) namestitvev kabelskih delilnikov v jaške pred posamezno vrsto stavb, ii) dostop do že izvedenih prebojev oz. povezave med temi jaški in kletnimi garažami pod bloki, iii) dostop do obstoječih kovinskih polic, pritrjenih na strop v kletnih garažah pod večstanovanjskimi stavbami na navedenih naslovih, iv) dostop do prebojev in gibljivih cevi speljanih iz kletnih garaž v komunikacijske omarice v pritličjih stanovanjskih stavb na navedenih naslovih, v) dostop do komunikacijske omarice v pritličjih stanovanjskih stavb na navedenih naslovih, vi) dostop do vertikalnih in horizontalnih PVC kinet, speljanih od posamezne komunikacijske omarice v pritličjih stanovanjskih stavb na navedenih naslovih do posameznega stanovanja, vključno s preboji iz skupnih prostorov v posamezno stanovanje. Navedel je tudi elemente, ki jih namerava v stavbno fizično infrastrukturo T-2 namestiti. Podredno je zahteval dostop do neuporabljenih optičnih inštalacijskih kablov, speljanih iz komunikacijskih omaric v pritličjih v stanovanja stanovanjskih stavb na navedenih naslovih.

A1 Slovenija je v svojih nadaljnjih vlogah (gre za vloge, ki se v upravnem spisu vodijo pod št. 38261-7/2018/50 in 38261-7/2018/56) v dokaz razpoložljivosti fizične infrastrukture in stavbne fizične infrastrukture, do katere uveljavlja dostop, predlagal izvedbo dokaza z ogledom na kraju samem ter s postavitvijo izvedenca telekomunikacijske ali druge ustrezne tehnično-gradbene stroke.

T-2 se je v svojih nadaljnjih vlogah (gre za vloge, ki se v upravnem spisu vodijo pod št. 38261-7/2018/33, 38261-7/2018/55 in 38261-7/2018/65) opredelil do konkretiziranega zahtevka A1 Slovenija. Glede na stanje, ugotovljeno na terenu, ter upošteva določbe svojega Pravilnika o storitvi najema kabelske kanalizacije in jaškov, je T-2 podal odgovor glede razpoložljivosti, in sicer na primarni (trasa 1) kot tudi na podredni trasi (trasa 2). V bistvenem je T-2 pristal na dostop, pod pogojem da obstaja razpoložljiva prosta cev oz. podcev kabelske kanalizacije in v jaških v lasti T-2. Pri tem je navedel, da se morebiten nezaseden prostor v že zasedeni cevi kabelske kanalizacije in jaških ne šteje kot razpoložljiv za najem, upoštevati pa je potrebno tudi zahtevo za zagotavljanje tehnične rezerve, ki jo je natančno opredelil. Poleg tega iz njegovega pravilnika izhaja tudi, da lahko operater doda dodaten odcep oziroma cev le na tistih jaških T-2, v katerih T-2 nima svoje opreme ter da ne sme zgraditi novega kabelskega jaška oziroma pomožnega kabelskega jaška na obstoječih ceveh z namenom izdelave novega odcepa. Predložil je tudi namero o gradnji investicije »Izgradnja optičnega omrežja A1 Slovenija na območju naselja Koseze v občini Ljubljana«, iz katere je razvidno, da namerava A1 Slovenija gospodinjstvom na področju naselja Koseze (od Vodnikove ulice 235 do Ulice bratov Učakar od št. 4 do 138) omogočiti dostop do širokopasovnega telekomunikacijskega

priključka, in sicer z uvleko optičnega kabla in optičnih spojk v kabelsko kanalizacijo Telekoma Slovenije d.d., Cigaletova 15, 1000 Ljubljana (v nadaljevanju: Telekom Slovenije). Glede podredne zahteve A1 Slovenija za dostop do neuporabljenih optičnih vlaken je T-2 navedel, da se njegovi optični kabli zaključujejo na drugi lokaciji, kot jo je A1 Slovenija opredelil kot lokacijo z njegovo prisotnostjo (Vodnikova cesta 235, Ljubljana) in da ima T-2 v krajevnem lokalnem omrežju (FTTH omrežju) neprekinjena vlakna do svoje lastne lokacije do končnega naročnika, če so ta uporabljena. Če pa ta niso uporabljena, so na eni strani po navedbah T-2 zaključena na lokaciji T-2, na drugi strani pa v spojki v jašku ali komunikacijski omarici. Iz navedenega razloga T-2 ne more brez posega v lastno omrežje A1 Slovenija omogočiti dostopa do neuporabljenih optičnih vlaken. Opredelil se je tudi glede dostopa do stavbne fizične infrastrukture.

Agencija uvodoma ugotavlja, da je predlog za rešitev spora, ki ga je vložil A1 Slovenija mogoče obravnavati v dveh delih (zahtevkih). Iz predloženih vlog namreč izhaja, da A1 Slovenija zahteva dostop do ulične fizične infrastrukture T-2 v obliki kabelskih cevi in jaškov (93. člen ZEKom-1), pri čemer podrejeno zahteva tudi dostop do neuporabljenih optičnih vlaken, ki se nahajajo v navedenih elementih fizične infrastrukture T-2 (93.a člen ZEKom-1). Poleg navedenega pa A1 Slovenija zahteva tudi dostop do stavbne fizične infrastrukture na določenih naslovih Ulice bratov Učakar v Ljubljani (na podlagi 91.a člena ZEKom-1), podredno pa dostop do neuporabljenih optičnih inštalacijskih kablov (na podlagi 92. člena ZEKom-1). Kljub temu, da A1 Slovenija od agencije zahteva, da v sporu celovito odloči o souporabi infrastrukture T-2 za potrebe izgradnje priključka posameznim gospodinjstvom na izbranih naslovih v večstanovanjskih stavbah na Ulici bratov Učakar v Ljubljani (kar zajema tako uporabo fizične infrastrukture, ki se nahaja na ulici, kakor tudi uporabo stavbne fizične infrastrukture v samih stavbah), pa je mogoče postavljena zahtevka obravnavati samostojno.

Zakon o splošnem upravnem postopku (Uradni list RS, št. 24/2006-UPB2, 105/2006-ZUS-1, 126/2007, 65/2008, 47/2009 in 8/2010, 82/2013; v nadaljevanju: ZUP), ki se v postopku reševanja sporov uporablja na podlagi tretjega odstavka 218. člena ZEKom-1, v 219. členu določa, da kadar se lahko odloča o kakšni zadevi po delih oziroma po posameznih zahtevkih, pa so posamezni deli oziroma zahtevki primerni za odločitev, lahko izda pristojni organ odločbo samo o teh delih oziroma zahtevkih (delna odločba). Kot je bilo navedeno že zgoraj, predlog za rešitev spora v konkretni zadevi vsebuje dve zaključeni celoti z različnima pravnima in dejanskima podlagama.

Da gre v konkretnem primeru za zahtevka, ki predstavljajta zaključeni celoti, o katerih je mogoče ločeno odločati, izhaja nenazadnje tudi iz navedb A1 Slovenija. Ta je med postopkom predlagal (dopis št. 38261-7/2018/26), da se loči zahtevka za dostop do infrastrukture izven stavb in zahtevka za dostop do stavbne fizične infrastrukture.

Agencija ugotavlja, da je del zahtevka, ki se nanaša na dostop do fizične infrastrukture T-2 izven stavb (t.j. dostop do kabelskih cevi in jaškov po 93. členu ZEKom-1) oziroma podredno na dostop do neuporabljenih optičnih vlaken znotraj te fizične infrastrukture, že primeren za odločitev, zato je izdala to delno odločbo. O drugem zahtevku (dostop do stavbne fizične infrastrukture in podredno dostop do neuporabljenih optičnih inštalacijskih kablov) pa bo po ugotovitvi vseh relevantnih okoliščin odločeno z dopolnilno odločbo.

K 1. točki izreka:

V delu predloga za rešitev spora, ki se nanaša na dostop do fizične infrastrukture izven stavbe, je A1 Slovenija od T-2 zahteval, da mu na podlagi 93. člena omogoči dostop do elementov, ki so v Zbirnem katastru gospodarske javne infrastrukture opredeljeni z identifikatorji navedenimi v točki 1.i) izreka te odločbe. Podredno, t.j. v kolikor dostop na tej trasi ne bi bil mogoč, pa je A1 Slovenija zahteval, da mu T-2 omogoči dostop do elementov, ki so v Zbirnem katastru gospodarske javne infrastrukture opredeljeni z identifikatorji navedenimi v točki 1.ii) izreka te odločbe.

V skladu s prvim odstavkom 93. člena ZEKom-1 lahko infrastrukturni operater zaradi postavitve elementov elektronskih komunikacijskih omrežij ponudi operaterju omrežja dostop do svoje fizične infrastrukture. Infrastrukturni operater v skladu s četrtem odstavkom istega člena v primeru prošnje operaterja omrežja pripravi ponudbo za skupno uporabo zmogljivosti pod poštenimi in razumnimi pogoji. V primeru zavrnitve dostopa pa je v sedmem odstavku istega člena določeno, da o sporu na zahtevo ene izmed strank odloči agencija po postopku iz 220.a člena zakona.

T-2 je kot nasprotni udeleženec v predmetnem medoperaterskem postavil več ugovorov procesne narave. Tako je ugovarjal, da agencija ni pristojna za njegovo razreševanje, da sam ni pasivno legitimiran, saj ni infrastrukturni operater (v vlogi z dne 20. 12. 2018 – št. 38261-7/2018/10) ter da predlog za rešitev spora ni dopusten, saj A1 Slovenija predhodno ni podal popolne prošnje za dostop do fizične infrastrukture, kar je glede na 7. odstavek 93. člena procesna predpostavka za reševanje predmetnega spora (v vlogi z dne 7. 2. 2019 – št. 38261-7/2018/20). Iz naštetih razlogov tako agencija po mnenju T-2 predmetnega spora ne more reševati in bi bilo treba predlog na podlagi 1. oziroma 2. točke 1. odstavka 129. člena ZUP zavreči. Agencija takemu stališču ni mogla slediti iz naslednjih razlogov:

Glede ugovora stvarne nepristojnosti je treba pojasniti, da podlago za reševanje predmetnega spora daje 220.a člen ZEKom-1, ki določa, da agencija rešuje tudi spore med udeleženci, ki se nanašajo na znižanje stroškov elektronskih komunikacijskih omrežij. V 1. odstavku citiranega člena ZEKom-1 taksativno našteje primere sporov, katerih reševanje sodi v pristojnost agencije, pri čemer izrecno navaja tudi spor določen v sedmem odstavku 93. člena ter spor določen v petem odstavku 91.a člena ZEKom-1. Iz tega razloga je treba ugovor T-2 glede stvarne nepristojnosti zavrniti kot neutemeljen. Kot predhodno navedeno, agencija s to odločbo odloča zgolj o zahtevku A1 Slovenija, ki se nanaša na 93. člen, ter podrednem zahtevku, ki temelji na 93.a členu. Glede podrednega zahtevka, ki temelji na 93.a členu, je obrazložitev glede pravne podlage podana v nadaljevanju odločbe (obrazložitev k 2. točki izreka). O zahtevku v zvezi z 91.a členom pa bo agencija izdala dopolnilno odločbo.

Ugovori T-2 grede tudi v smeri, da se 93. člen ZEKom-1 nanaša na dostop do obstoječe fizične infrastrukture infrastrukturnih operaterjev. T-2 meni, da sam ni infrastrukturni operater, saj ne zagotavlja fizične infrastrukture, namenjene zagotavljanju druge vrste javne gospodarske infrastrukture in posledično ni pasivno legitimirana stranka v tem sporu. Takemu stališču ni mogoče slediti. Kot je bilo pojasnjeno že zgoraj, je v skladu s 1. odstavkom 93. člena ZEKom-1 za dostop do fizične infrastrukture pasivno legitimiran »infrastrukturni operater«. Ta je dolžan zaradi

postavitve elementov elektronskih komunikacijskih omrežij ponuditi operaterju omrežja na podlagi njegove prošnje dostop do svoje fizične infrastrukture (1., 2. in 3. odstavek 93. člena). Kdo je infrastrukturni operater, ZEKom-1 določa v 14.a točki 3. člena. Iz definicije v citiranem členu izhaja, da se termin »infrastrukturni operater« ne nanaša zgolj na »fizično ali pravno osebo, ki zagotavlja fizično infrastrukturo, namenjeno zagotavljanju druge vrste gospodarske javne infrastrukture«, temveč navedena definicija vključuje tudi »operaterja omrežja«. Operater omrežja pa je v 42. točki 3. člena ZEKom-1 definiran kot fizična ali pravna oseba, ki zagotavlja javno komunikacijo omrežje ali pripadajoče zmogljivosti oziroma je pristojni regulativni organ obvestila o tem, da navedeno namerava zagotavljati. Splošno znano dejstvo je, da T-2 razpolaga s svojim javnim komunikacijskim omrežjem, pri agenciji pa je kot operater omrežja tudi vpisan v register operaterjev. Nenazadnje pa dejstvu, da je operater omrežja, T-2 ni ugovarjal. Glede na navedeno ter opisane definicije je tako T-2 v tem sporu pasivno legitimiran, saj je kot operater omrežja hkrati tudi infrastrukturni operater.

T-2 je ugovarjal tudi, da iz sedmega odstavka 93. člena ZEKom-1 izhaja, da mora prošnja za dostop vsebovati vse elemente iz tretjega odstavka 93. člena zakona, torej da iz zakona izhaja, da je procesna predpostavka za začetek postopka reševanja medoperaterskega spora predhodna vložitev popolne prošnje za dostop. Ker prošnja A1 Slovenija ni vsebovala vseh zahtevanih elementov, bi po mnenju T-2 morala agencija predlog za rešitev spora zavreči kot nedopusten.

Iz spisovne dokumentacije izhaja, da je A1 Slovenija dne 30. 8. 2018 na T-2 posredoval prošnjo za posredovanje informacij o možnostih in pogojih dostopa ter skupne uporabe fizične infrastrukture. A1 Slovenija je dodatno opomnil T-2 na podano prošnjo z elektronskim sporočilom z dne 4. 10. 2018 (priloga dopisu št. 38261-7/2018/6), v katerem je predlagal tudi izvedbo srečanja, da bi se s T-2 dogovorila glede možnosti sodelovanja in potrebnih korakov za sklenitev dogovora. A1 Slovenija glede svoje prošnje za dostop do fizične in stavbne fizične infrastrukture od T-2 ni prejel odgovora, zato je dne 16. 11. 2018 pred agencijo podal predlog za rešitev spora.

Agencija se sicer strinja s T-2, da prošnja A1 Slovenija ni vsebovala vseh elementov, ki so določeni v tretjem odstavku 93. člena ZEKom-1 in nato podrobneje specificirani v Splošnem aktu o dostopu do obstoječe fizične infrastrukture (Uradni list RS, št. 12/2018). Vendar pa glede na to, da T-2 v dveh mesecih po posredovanju prošnje za dostop na prošnjo A1 ni odgovoril bodisi s ponudbo (4. odstavek 93. člena ZEKom-1) bodisi s pozivom, naj svojo prošnjo ustrezno dopolni oziroma popravi, je utemeljeno sklepati, da je bila prošnja A1 Slovenija zavrtnjena. Da T-2 prošnji ni nameraval ugoditi, pa nenazadnje kaže tudi njegov odgovor, ki je bil izdan po tem, ko je A1 Slovenija že podal predlog za rešitev spora na agencijo (odgovor, ki je datiran z dnem 21. 11. 2018, je A1 Slovenija predložil v svoji dopolnitvi zahtevka z dne 27. 11. 2018, kar izhaja iz spisovne dokumentacije, št. 38261-7/2018/6). V njem je T-2 namreč navedel, da povezav do uporabnikov na Ulici bratov Učakar nima speljanih iz funkcijske lokacije na naslovu Vodnikova cesta 235, Ljubljana, ter da prav tako nima vzpostavljene povezave med funkcijsko lokacijo na Vodnikovi 235 in svojo funkcijsko lokacijo, od koder so izvedene povezave do uporabnikov na Ulici bratov Učakar, le po lastni kanalizacijski infrastrukturi. Glede na povedano je torej treba šteti, da je bil dostop do fizične infrastrukture, za katerega je prosil A1 Slovenija, zavrtnjen, posledično pa je podana podlaga za reševanje spora pred agencijo (7. odstavek

93. člena v povezavi z 220.a členom ZEKom-1).

Ker je agencija na podlagi zgoraj navedenega procesne ugovore T-2 spoznala za neutemeljene, je v nadaljevanju zahtevke A1 Slovenija presojala iz vsebinskega vidika. V zadevi je bilo tako treba ugotoviti, ali A1 Slovenija od T-2 upravičeno zahteva, da mu dopusti dostop do elementov, ki so v Zbirnem katastru gospodarske javne infrastrukture opredeljeni z identifikatorji, navedenimi v točki 1.i), oziroma v točki 1.ii), v kolikor dostop do elementov iz točke 1.i) ne bi bil mogoč.

Zahtevek A1 Slovenija ni utemeljen.

ZEKom-1 v petem odstavku 93. člena določa razloge, na podlagi katerih lahko infrastrukturni operater zavrne dostop do svoje fizične infrastrukture. Slednje v postopku reševanja spora upošteva tudi agencija, če se na podlagi izvedenega ugotovitvenega postopka izkaže, da v konkretnem primeru taki zadržki obstajajo. Agencija mora tako v okviru reševanja medoperaterskega spora presoditi ugovore infrastrukturnega operaterja, ali v konkretnem primeru obstaja razlog za zavrnitev prošnje za dostop, in v primeru, da le-ta obstaja, zahtevek iskalca po dostopu do fizične infrastrukture zavrne.

V 6. točki petega odstavka 93. člena ZEKom-1, na katerega se sklicuje T-2, je določeno, da lahko infrastrukturni operater zavrne dostop do svoje fizične infrastrukture zaradi razpoložljivosti izvedljivih alternativnih načinov za veleprodajni dostop do fizične omrežne infrastrukture, ki jih ponuja infrastrukturni operater in so primerni za zagotavljanje elektronskih komunikacijskih omrežij, če se tak dostop ponudi pod poštenimi in razumnimi pogoji. Navedeno je treba po mnenju agencije razlagati tudi ob upoštevanju interesov naprošenega infrastrukturnega operaterja, in sicer na način, da v kolikor iskalec že ima (alternativno) možnost dostopa do elementov fizične infrastrukture, ki jih potrebuje za izgradnjo svojega omrežja, se z dodatno zahtevo za dostop drugega infrastrukturnega operaterja ne obremenjuje.

Kaj šteje za alternativni veleprodajni dostop do fizične omrežne infrastrukture, podrobneje definira tudi 11. člen Splošnega akta o dostopu do obstoječe fizične infrastrukture. V njem je določeno, da se kot taka šteje vsaka ponudba infrastrukturnega operaterja za zagotovitev storitev predvidenih elektronskih komunikacijskih omrežij, ne glede na to, ali je tovrstna ponudba del njegovega poslovnega modela ali ne. Iz navedenega torej izhaja, da je kot alternativno ponudbo mogoče šteti kakršnokoli ponudbo, ki je na voljo na trgu ali pa jo iskalec pridobi od infrastrukturnega operaterja.

Zakon ne določa, da v okviru presoje ali obstajajo izvedljive alternativne ponudbe na trgu, ne bi bilo mogoče upoštevati tudi morebitnih obveznosti, ki jih agencija v skladu s 101. členom ZEKom-1 naloži operaterjem s pomembno tržno močjo. V zvezi s tem je agencija ugotavlja, da je bil Telekom Slovenije na upoštevnem trgu veleprodajnega lokalnega dostopa na fiksni lokaciji (trg 3a) z odločbo št. 38244-1/2017/29 z dne 5. 12. 2017 določen za operaterja s pomembno tržno močjo, pri čemer mu je bila naložena tudi obveznost dostopa do nekaterih elementov njegove fizične infrastrukture, vključno s cenovnimi obveznostmi. V zvezi s tem je navedena družba tudi dne 5. 1. 2018 objavila vzorčno ponudbo, v kateri je določila pogoje, pod katerimi je mogoče pri njem najeti elemente fizične infrastrukture. Tako ponudbo, ki temelji na regulatornih obveznostih, je po mnenju agencije mogoče šteti kot eno izmed alternativnih veleprodajnih ponudb, ki dostop ponujajo pod poštenimi in

razumnimi pogoji. Ker je taka ponudba na podlagi objavljene vzorčne ponudbe na voljo vsem operaterjem na trgu, se je iskalec dostopa – če se tako odloči – lahko kadarkoli posluži.

Iz spisovne dokumentacije (št. 38261-7/2018/55) in vpogleda na spletno stran <http://investicije.akos-rs.si/namere-pozivi> izhaja, da je A1 Slovenija dne 29. 5. 2019 na Portalu investicij¹ objavil namero o gradnji investicije »Izgradnja optičnega omrežja A1 na območju naselja Koseze v občini Ljubljana«, iz katere je razvidno, da namerava A1 Slovenije gospodinjstvom na področju naselja Koseze v občini Ljubljana (od Vodnikove ulice 235 do večstanovanjskih objektov na Ulici bratov Učakar od št. 4 do 138) omogočiti dostop do širokopasovnega telekomunikacijskega priključka – pri čemer je predvidena izgradnja optičnega omrežja z uvleko optičnega kabla in optičnih spojk v kabelsko kanalizacijo v upravljanju Telekoma Slovenije. Iz navedenega je tako mogoče zaključiti, da je tekom usklajevanja s T-2 o dostopu do fizične infrastrukture, A1 Slovenija na podlagi lastne poslovne odločitve enakovrsten dostop že izposloval pri Telekomu Slovenije. Na to dejstvo je opozoril tudi T-2 v svojih pripravljalnih vlogah z dne 5. 6. 2019 in 25. 7. 2019 (št. 382691-7/2018/55 in 38261-7/2018/65), ki je ob tem navedel, da je posledično odpadala potreba po dostopu do njegove fizične infrastrukture.

V zvezi s tem je A1 Slovenija odgovoril (dokument št. 38261-7/2018/68), da je na podlagi ocene, da se ta postopek z meritorno odločitvijo ne bo končal v sprejemljivem roku, preveril tudi možnosti alternativnih tras kabelskih kanalizacij v lasti Telekoma Slovenije, ki pa niso optimalne in posameznih delih tudi težko izvedljive ali celo nezadostne. Iz tega razloga je zato njegov zahtevek oblikovan alternativno tako, da v primeru pozitivne meritorne odločitve naslovnega organa o zahtevku, A1 Slovenije pridobi pravico dostopa do tistih delov kabelske kanalizacije T-2, ki mu bodo omogočile učinkovito izgradnjo omrežja v delih, kjer to ne bi bilo (v celoti) mogoče znotraj kabelske kanalizacije Telekoma Slovenije, ali v katerih bi bila izgradnja omrežja v kabelski kanalizaciji T-2 tehnično ustrežnejša in primernejša.

Agencija se s podano razlago A1 Slovenija, da gre zgolj za preverjanje možnosti alternativnih tras kabelskih kanalizacij v lasti Telekoma Slovenije, ne more strinjati, saj iz objavljene namere gradnje jasno izhaja, da A1 Slovenija namerava uporabiti fizično infrastrukturo Telekoma Slovenije. Iz priloge objavljene namere (zemljevid poteka trase obstoječe telekomunikacijske kabelske kanalizacije v upravljanju Telekoma Slovenije, v katero se uvleče optični kabel A1 Slovenija) izhaja, da namerava A1 Slovenija uporabiti fizično infrastrukturo, ki od Vodnikove ceste 235 do naslovov na Ulici bratov Učakar poteka neprekinjeno. Glede na to, da bo na celotni trasi uvlekel optično vlakno, za izbrano traso ni mogoče trditi, da je težko izvedljiva ali nezadostna, saj bodo naslovi v Ulici bratov Učakar po uvleki kabla nedvomno povezani s funkcijsko lokacijo na Vodnikovi cesti 235. Ob tem je po oceni agencije ključno, da se je A1 Slovenija sam odločil, da bo do stavb na predmetnih naslovih dostopal preko omrežja Telekoma Slovenije, ki kot predhodno obrazloženo, predstavlja izvedljiv alternativen način dostopa v smislu 6. točke petega odstavka 93. člena ZEKom-1. Gre torej za njegovo poslovno izbiro med dvema alternativnima fizičnima infrastrukturama dveh infrastrukturnih operaterjev.

¹ <http://investicije.akos-rs.si/Nemere-pozivi/Namera/nam/10978>

A1 Slovenija je sicer v zvezi s tem navajal, da so stališča T-2 pravno neutemeljena, saj določilo 6. točke petega odstavka 93. člena ZEKom-1 ureja primer utemeljene zavrnitve dostopa infrastrukturnega operaterja do svoje fizične infrastrukture, kadar operaterju istočasno ponudi drug razpoložljiv izvedljiv alternativni način za veleprodajni dostop do fizične omrežne infrastrukture, primeren za zagotavljanje elektronskih komunikacijskih omrežij pod poštenimi in razumnimi pogoji. T-2 se zato po njegovem mnenju ne more sklicevati na dogovarjanje z drugimi infrastrukturnimi operaterji, saj sploh ne ve, ali tak dogovor predstavlja rešitev problema, za katerega je predlagatelj naslovil prošnjo nanj. V kolikor s tem ugovorom A1 Slovenija meni, da iz objave na portalu še ne izhaja nič določnega glede izvedbe nameravanega dostopa, se agencija s takim stališčem ne more strinjati. Predmetna objava na Portalu investicij dne 29. 5. 2019 predstavlja namero izgradnje omrežja, ki je (in tudi mora biti) določna in konkretizirana. Da pri tem ne gre za nezavezujoče naznanilo brez kakršnihkoli pravnih posledic, izhaja že iz samega ZEKom-1 (9a. in 10. člen) ter na njegovi podlagi sprejetega Splošnega akta o preglednosti v zvezi z načrtovanimi gradbenimi deli in o skupni gradnji gospodarske javne infrastrukture (Uradni list RS, št. 9/2018), ki od investitorjev v omrežje zahteva objavo točnih informacij o lokaciji in trajanju del, vključno z informacijami o gradbenih delih (npr. podatki o elementih omrežja, vrsti omrežja in vrsti del). Namen objav je namreč v tem, da se k nameravani gradnji pritegne potencialne soinvestitorje, prav zaradi tega pa mora biti taka objava resna in ustrezno podprta z vsemi relevantnimi informacijami.

Agencija tudi ni mogla slediti stališčem A1 Slovenija, da se domet zavrnilnega razloga iz 6. točke petega odstavka 93. člena nanaša le na primer, ko alternativni dostop ponudi isti infrastrukturni operater. Res je sicer, da bi iz golega zakonskega besedila izhajalo, da se zavrnilni razlog nanaša le na primer, ko alternativni način dostopa obstaja zgolj v okviru veleprodajne ponudbe istega infrastrukturnega operaterja (to npr. navaja A1 Slovenija v svoji pripravljalni vlogi z dne 19. 8. 2019), vendar pa je po mnenju agencije taka razlaga citiranega člena preozka. Namen 93. člena je v tem, da se operaterjem, ki želijo zgraditi svoje lastno omrežje, omogoči uporaba že zgrajenih elementov fizične infrastrukture, s katero razpolagajo bodisi drugi operaterji omrežja bodisi imetniki druge vrste gospodarske javne infrastrukture (vsi skupaj poimenovani kot infrastrukturni operaterji; glej tč. 14a 3. člena ZEKom-1). Pri tem je iz vidika namena zakona predvsem bistveno, da iskalec dostopa pridobi ustrezen dostop do zaprosenih elementov pod zanj razumnimi in poštenimi pogoji. Zakon iskalcev dostopa ne omejuje, da dostopa ne bi mogli hkrati iskati pri več različnih infrastrukturnih operaterjih, iz česar posledično izhaja, da iskalci tekom pogajanj pridobivajo več ponudb, na koncu pa izberejo tisto, ki njihovim potrebam najbolj ustreza. Razpoložljivost izvedljivih alternativnih načinov (ponudb) je zato treba razumeti kot kakršnokoli pošteno in razumno obliko dostopa do fizične infrastrukture, ki še zadosti potrebam iskalca ne glede na to, pri katerem infrastrukturnem operaterju je iskalec tako ponudbo uspel pridobiti. S tem se izpolnjuje tudi glavni namen Direktive 2014/61/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. maja 2014 o ukrepih za znižanje stroškov za postavitve elektronskih komunikacijskih omrežij visokih hitrosti (UL L 155, 23. 5. 2014, v nadaljevanju: Direktiva za znižanje stroškov), ki je v tem, da se znižajo stroški postavitve elektronskih komunikacijskih omrežij², pri čemer

² 1. člen Direktive za znižanje stroškov

pa je treba upoštevati tudi interese naprošenih infrastrukturnih operaterjev. Če torej iskalec dostopa išče ustrezno infrastrukturo hkrati pri več različnih infrastrukturnih operaterjih in pri enem od njih uspe pridobiti zase ustrezen in sprejemljiv dostop, potem po mnenju agencije ni več potrebe, da isti dostop v enakem obsegu še naprej zahteva pri preostalih infrastrukturnih operaterjih oziroma se o njem z njimi pogaja. Tako ravnanje bi namreč po oceni agencije predstavljalo neupravičeno obremenjevanje preostalih infrastrukturnih operaterjev, ki imajo v takem primeru legitimen interes da odklonijo nadaljnja dogovarjanja o dostopu do njihovih elementov fizične infrastrukture.

V zvezi z zgoraj navedenim tako agencija ugotavlja, da je A1 Slovenija na podlagi svoje lastne poslovne odločitve (in v izogib zamudam pri izgradnji omrežja do katerih po njegovih lastnih navedbah prihaja zaradi zavlačevanja s strani T-2) pri drugem infrastrukturnem operaterju (t.j. pri Telekomu Slovenije) pridobil alternativno ponudbo za dostop do že zgrajenih elementov fizične infrastrukture. Po vpogledu v dokumentacijo, ki je del objavljene namere gradnje (zemljevid Aerial view Koseze), agencija ugotavlja, da slednja poteka po istem geografskem območju kot infrastruktura v lasti T-2³, in omogoča povezavo od Vodnikove ceste 235 (t.j. od kolokacije Telekoma Slovenije z A1) do večstanovanjskih stavb na Ulici bratov Učakar, do katerih želi A1 Slovenija zgraditi svoje omrežje. Ker bo torej A1 Slovenija zastavljeni cilj dosegel preko souporabe fizične infrastrukture Telekoma Slovenije, je posledično po mnenju agencije s tem prenehala potreba istovrstni dostop v enakem obsegu zahtevati tudi od T-2.

A1 Slovenija sicer v zvezi s tem navaja, da trase Telekoma Slovenije, ki jih namerava uporabiti, niso v celoti optimalne in so v posameznih delih tudi težko izvedljive ali celo nezadostne, kar bi bilo mogoče razumeti, da A1 Slovenija v določenem delu planirane trase še vedno želi uporabiti nekatere od elementov fizične infrastrukture T-2. Vendar pa A1 Slovenija v zvezi s tem niti ne navede kateri deli infrastrukture to konkretno so, niti posledično ne utesni svojega zahtevka, da bi se ta glasil le na tiste elemente fizične infrastrukture T-2, ki jih zaradi morebitne neoptimalnosti oziroma zasedenosti elementov Telekoma Slovenije pri njem ne bi mogel koristiti. Agencija zato njegovim ugovorom ni mogla slediti.

Agencija je nadalje presojala, ali je izpolnjen pogoj, da je alternativni dostop ponujen pod poštenimi in razumnimi pogoji (gre za pogoj, določen v 6. točki petega odstavka 93. člena ZEKom-1). Glede tega agencija ugotavlja, da se do kableske kanalizacije Telekoma Slovenije dostopa na podlagi obveznosti, določenih v regulatorni odločbi št. 38244-1/2017/29 z dne 5. 12. 2017, s katero je bil Telekom Slovenije na upoštevnem trgu 3a »Veleprodajni lokalni dostop na fiksni lokaciji« določen za operaterja s pomembno tržno močjo. V 2. g) točki izreka citirane odločbe je določeno, da mora Telekom Slovenije dopustiti dostop do kableske kanalizacije, jaškov in drogov v dostopovnem delu omrežja, ki so v njegovi lasti, za potrebe operaterjev za gradnjo njihovega lastnega omrežja. V 16. b) točki izreka pa je določena cena tovrstnega dostopa. Agencija mora pri naložitvi obveznosti

³ Primerjava med traso, ki jo je A1 Slovenija označil z zemljevidom poimenovanim Slika 1 v dokumentu št. 38261-7/2018/26, in traso, za katero je A1 Slovenija objavil namero o gradnji – njen potek izhaja iz zemljevida v prilogi dokumentu št. 38261-7/2018/55.

operaterjem s pomembno tržno močjo v skladu z drugim odstavkom 101. člena ZEKom-1 upoštevati načelo sorazmernosti, pri cenovni regulaciji pa tudi pospeševanju učinkovitosti in trajnostne konkurence, kar vse je dolžna v regulatorni odločbi tudi ustrezno obrazložiti. To posledično pomeni, da so pogoji dostopa do fizične infrastrukture Telekoma Slovenije pošteni in razumni, torej je izpolnjen pogoj iz 6. točke petega odstavka 93. člena ZEKom-1. Prav tako pa je izpolnjen pogoj primernosti, saj gre za vrsto fizične infrastrukture, ki omogoča uvleko optičnega kabala.

Agencija je torej v predmetni zadevi ugotovila, da obstaja zadržek za dopustitev dostopa do fizične infrastrukture v obliki obstoja razpoložljivega izvedljivega alternativnega načina, ki izpolnjuje pogoje iz 6. točke 5. odstavka 93. člena ZEKom-1 (je primeren za zagotavljanje elektronskih komunikacijskih omrežij in hkrati ponujen pod poštenimi in razumnimi pogoji). A1 Slovenija lahko z dostopom do obstoječe fizične infrastrukture Telekoma Slovenije izvede postavitve elektronskega komunikacijskega omrežja do naslovov na Ulici bratov Učakar, kar je predmet zahtevka tudi v predmetnem medoperaterskem sporu. Pri tem agencija tudi dodaja, da ima Telekom Slovenije kot operater s pomembno tržno močjo obveznost zagotoviti tovrsten dostop po točno določeni (regulirani) ceni, kar pomeni, da je tudi cena takega dostopa razumna.

Glede na to, da so razlogi za zavrnitev dostopa v 5. odstavku 93. člena ZEKom-1 navedeni alternativno, za zavrnitev dostopa zadostuje že izpolnitev enega od navedenih taksativnih razlogov. Agencija ostalih razlogov zato ni presojala.

Za odločitev o tej zadevi agencija zavrača dokazne predloge strank – izvedbo dokaza z ogledom na kraju samem, postavitve izvedenca telekomunikacijske ali druge ustrezne tehnično-gradbene stroke ter zaslišanje prič, saj za odločitev o tej zadevi niso potrebni. Iz istega razloga se agencija tudi ne bo opredelila do ostalih predloženih listinskih dokazov.

Na podlagi navedenega je agencija odločila, kot izhaja iz prve točke izreka.

Glede drugega zahtevka, ki se nanaša na dostop do stavbne fizične infrastrukture in podredno na dostop do neuporabljenih optičnih inštalacijskih kablov, bo odločeno po izvedbi ugotovitvenega postopka, v okviru katerega bodo izvedeni dokazi o vseh dejstvih, pomembnih za izdajo odločbe, z ustreznim aktom (220. člen ZUP).

K 2. točki izreka:

A1 Slovenija je zahtevku za dostop do navedene fizične infrastrukture postavil podredni zahtevek, in sicer da mu T-2 omogoči dostop do neuporabljenih optičnih vlaken, ki se nahajajo v navedenih elementih fizične infrastrukture T-2. Glede na to, da je agencija zahtevek za dostop do fizične infrastrukture zavrnila, je v nadaljevanju presojala, ali je T-2 dolžan A1 Slovenija omogočiti dostop do neuporabljenih optičnih vlaken, ki se nahajajo v dotičnih elementih fizične infrastrukture T-2.

Zahtevek A1 Slovenija tudi v tem delu ni utemeljen.

V 93.a členu ZEKom-1 je določeno, da se lahko investitorja ali upravljalca druge vrste gospodarske javne infrastrukture zaprosi tudi za dostop do njegovih neuporabljenih optičnih vlaken. Podlaga za

postopek reševanja tovrstnega medoperaterskega spora je 1. alineja prvega odstavka 217. člena ZEKom-1, ki določa, da agencija rešuje spore med fizičnimi in pravnimi osebami, ki zagotavljajo elektronska komunikacijska omrežja oziroma storitve, če se spori nanašajo na pravice in obstoječe obveznosti, ki jih določajo ta zakon, na njegovi podlagi izdani predpisi, splošni in posamični akti (medoperaterski spori). T-2 je v svoji vlogah navedel, da 93.a člen ZEKom-1 ne predstavlja pravne podlage za ugoditev zahtevku predlagatelja, saj nasprotni udeleženec ni investitor ali upravljalec druge vrste gospodarske javne infrastrukture ter tako ni podana podlaga za postopek medoperaterskega spora skladno s 217. členom ZEKom-1. Agencija se s to navedbo T-2 strinja iz naslednjih razlogov:

Za razliko od 93. člena, ki za dostop do fizične infrastrukture pasivno legitimira infrastrukturnega operaterja, 93.a člen ZEKom-1 zavezanca določa ožje: operater omrežja lahko zahteva dostop do neuporabljenih optičnih vlaken zgolj od **investitorja ali upravljalca druge vrste gospodarske javne infrastrukture**. ZEKom-1 podrobneje ne definira, kdo je investitor ali upravljavec »druge vrste gospodarske javne infrastrukture«, prav tako pa ne pove, kaj je mogoče šteti med »drugo vrsto gospodarske javne infrastrukture«.

Posledično se je agencija pri presoji, ali je T-2 »investitor oziroma upravljalec druge vrste gospodarske javne infrastrukture« oprla na definicije infrastrukturnega operaterja, ki pomeni operaterja omrežja kot tudi fizično ali pravno osebo, ki zagotavlja fizično infrastrukturo, namenjeno zagotavljanju druge vrste gospodarske javne infrastrukture (14.a točka 3. člena ZEKom-1), v povezavi z definicijo operaterja omrežja, ki je opredeljen kot fizična ali pravna oseba, ki zagotavlja javno komunikacijsko omrežje ali pripadajoče zmogljivosti (42. točka 3. člena ZEKom-1). Iz navedenih definicij izhaja, da gre za subjekt, ki razpolaga z infrastrukturo, ki ni javno komunikacijsko omrežje⁴.

Kot pomoč pri razlagi, kaj sodi v okvir »druge javne gospodarske infrastrukture«, se je mogoče opreti tudi na Direktivo o znižanju stroškov, po kateri so povzete relevantne določbe ZEKom-1, in sicer na 13. uvodno izjavo v povezavi s 1. točko 2. člena direktive. Kot izhaja iz direktive, gre za infrastrukturo, povezano s proizvodnjo, prenosom ali distribucijo plina, električne energije (vključno z razsvetljavo), ogrevanja in vode ter prevoznih storitev (vključno z železnicami cestami, pristanišči in letališči), kar je taksativno navedeno v alinejah (a) in (b) citiranega člena direktive.

Kot je bilo povedano že uvodoma, je T-2 registriran kot operater omrežja in na predmetni trasi razpolaga s fizično infrastrukturo elektronskega komunikacijskega omrežja, ne pa z drugo gospodarsko javno infrastrukturo, kot je opredeljena zgoraj. Iz navedenega tako izhaja, da T-2 ni investitor ali upravljalec druge vrste gospodarske javne infrastrukture. V konkretnem primeru torej T-2 v veljavni zakonodaji nima obveznosti, ki bi mu nalagala, da omogoči dostop do svojih neuporabljenih optičnih vlaken. Posledično A1 Slovenija takega dostopa od njega tudi ne more zahtevati.

⁴ Javno komunikacijsko omrežje je elektronsko komunikacijsko omrežje, ki se v celoti ali pretežno uporablja za zagotavljanje elektronskih komunikacijskih storitev dostopnih javnosti, ki omogočajo prenos informacij med omrežnimi priključnimi točkami (v skladu s 19. točko 3. člena ZEKom-1).

Na podlagi navedenega je tako agencija glede podrednega zahtevka A1 Slovenija v zvezi z dostopom do neuporabljenih optičnih vlaken, ki se nahajajo v elementih fizične infrastrukture T-2 (navedenih v točki 1 izreka te odločbe), odločila kot izhaja iz druge točke izreka.

K 3. točki izreka:

V četrtem odstavku 118. člena ZUP je določeno, da če organ ne odloči o stroških v odločbi, mora v odločbi navesti, da bo izdal o stroških poseben sklep. V skladu s to določbo je agencija odločila, kot izhaja iz druge točke izreka.

V skladu s tretjim odstavkom 191. člena ZEKom-1 so odločbe agencije v upravnem postopku dokončne, razen če ta zakon določa drugače. Zoper njih tako ni možna pritožba, ampak le upravni spor.

Pouk o pravnem sredstvu

Zoper to odločbo je v skladu s 192. členom Zakona o elektronskih komunikacijah (Uradni list RS, št. 109/2012, 110/2013, 40/2014-ZIN-B, 54/2014 - Odl.US, 81/2015, 40/2017) mogoče sprožiti upravni spor v roku 30 dni od njene vročitve. Upravni spor se sproži s tožbo, ki se v zadostnem številu izvodov za sodišče in stranke skupaj z izvodi izpodbijanega upravnega akta, v prepisu ali kopiji, vloži pri Upravnem sodišču Republike Slovenije, Fajfarjeva 33, 1000 Ljubljana.

Postopek vodila:

Špela Čerin

Področna podsekretarka

Mark Pohar

Vodja sektorja II

Vročiti:

- Odvetnik Marko Drinovec, Glavni trg 15, 4000 Kranj, osebno;
- Odvetniška pisarna Čeledin, Tomšičeva ulica 1, 1000 Ljubljana, osebno.